

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΜΑΣ

Η ΜΙΣ ΕΥΡΩΠΗ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ

Η ημέρα του διαγωνισμού. Το χαμόγελο της Μίς Έλληςδες, κόρης Ξεσοδέματος!... Το ξεκαθάρισμα των καλλωμών. Το μαρτύριο της δίαιτης Διπλαράκκου. Έπι τέλος ο θρίαμβος! Συγχαρητήρια, συγκινήσεις, πανδαιμόνιο. Η «Σουρνάλ» πολιορκείται! Στην αγκαλιά της μητέρας της. Η πρώτη της έπερνευ. Στην Έλληνική Πρεσβεία. Τα λόγια του Αδ-υούστου Γκωέριν, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

XI

Συνεχίζουμε την βιογραφία της δίαιτης Διπλαράκκου—Μίς Εύρωπης:

—«Όπως σας έλεγα στο προηγούμενο φύλλο, άρχιγείται ή δις Διπλαράκκου, ήρτασε τέλος ή ήμέρα ή κρίσιμη του διαγωνισμού και περνούσαμε μιά—μιά ή χαλιώνες μπότες στους κοιτάς. Όταν ήρθε ή σειρά μου και μπήκα μέσα στην αίθουσα, ο Άμπελ Μπενάο σηκώθηκε από τή θέση του και ήλπε στους άλλους κοιτάς:

—Κύριοι, αυτή ή νέα κόρη ήχει ήλιαζινά δύο χιλιάδων έτών!... Αυτό ποδ ήλπε ο Μπενάο ήταν έξαφρατικά ζολακεντιζό για μένα. Ένοιούσε μ' αυτό πός θημάτι τις κόρες της άρχαίτητος. Ω κοιτάς με παρατηρούσαν πειά με πούδ μεγάλη προσοχή κ' ενδιαφέρον, μ' έβαλαν να πεπατήσω, να λάβω διάφορες πλαστικές πώρες κ' ύστερα με φωνάζαν κοντά τους κ' άρχισαν να μιλούν μαζί μου για να ήδωίν την έγκριση του προσώπου μου.

»Σέ μιά στιγμή μάλιστα του χαμογέλιασα, γύρισε ένας από τους κοιτάς και ήλπε στον διαπύου του:

—Όταν χαμογελήη δείχνει μονάχα τα άνω δόντια της, γιατί γνωρίζει πός είνε ώραία!...

»Έγω μόλις τό άκουσα αυτό, κατέβασα άμέσως τό κάτω χέλι μου και του ήλπα:

—Ορίστε, κόρη και τα κάτω!

»Η πρώτη στή ήμίανισι των Μίςς από της Έπιτροπής κράτησε πάνω από μιά ώρα. Αύσως όμως ύστερα από τον πρώτο γύρο άπορρίφθηκαν κούλας ή μούες από τις διαγωνιζόμενες και μείναμε ή άλλες Μίςς. Έμεις πειά ήποροσεθήραμε να ξανατεράσουμε πάλι μπροστά από την Έπιτροπή. Σε κάθε τέτοιον γύρο όμως μείναμε όλοένα και πού λίγες, γιατί διαρκώς άπερρίπτοντο μερικές Μίςς. Έτσι ο άγών περιόριστηκε μεταξύ της Μίς Δανίας, της Μίς Πολωνίας, της Μίς Γερμανίας, της Μίς Ιταλίας, της Μίς Βέλγιον και έμένα. Στο τέλος όμως άπερρίφθηκαν κ' ή τελευταίες αυτές και μείναμε μονάχα ή Μίς Βέλγιον και έγώ!...

»Έξαφνα με φωνάζουν, για τελευταία φορά, μέσα στην αίθουσα της Έπιτροπής, όπου με κράτησαν και με παιδεψαν μιά όλόκληρη ώρα! Η άδελφή μου στο μεταξύ αυτό άγονούσε. Ήταν στιγμή που βρισκόταν σε τελεία άπελειουσι. Μόνον όταν βγήκε για μιά στιγμή έξω ο κύριος Γαλάνης και της ήλπε να έχη θάρρος, γιατί παίρνω δύο ένηνάρια, μόνον τότε πήρε λίγο κυωργία. Νά σας πω όμως την άλήθεια: Κι' έγώ στο τέλος άρχισα να χάνω την πρόθυ μου ξενουσία και εύθιμία. Γιατί έβλεπα πός παίζονταν τις ώρες αυτές ή τύχη μου και γιατί ήλπα πειά έξαναλήθει έντελώς. Βρισκόμαστε πέντε όλόκληρες ώρες εκεί πέρα! Μόλις δέ στις έφτά τό βράδυ βγήκε τό άποτέλεσμα!

»Έπί τέλος, με κάλεσαν πάλι μέσα κ' ήκει ο Άμπελ Μπενάο με φίλησε στο μέτωπο, με συνεζήτη και μου πέρασε στον ώμο την ταβιά της Μίς Εύρώπης!... Δέν φαντάζεσθε πειά την συγκίνησι μου.

»Όταν μου προσέφερε ο κ. Ντέ Βαλέκ το χέρι του και με κατέβασε κάτω στη μεγάλη αίθουσα, όπου ήσαν μαζεμένοι όλοι οι συγγενείς μας, οι δημοσιογράφοι, οι καλλιτέχναι, οι φωτογράφοι κ' άλλοι κ' άλλοι, λέγονται: —Κύριοι, ήρχεται ή Μίς Εύρώπη!, τότε νόμισα πός θα λιποθύμησω. Έπεσα στην αγκαλιά της άδελφής μου κατασυγκινήμην. Κάθισα έπειτα σε μιά καρέκλα!... Έκει μου έφεραν ένα ποτήρι σομπάνια. Την ήλχαν άνοιξει για να πανηγυρίσουν την έλλογή μου!...

»Φαντάζεστε πειά τί γινόταν γύρω μου. Με ήλχαν περικυλιώσσει δημοσιογράφοι, φωτογράφοι, σκατογράφοι. Η έρωτήσεις μου οχόν-

τουσαν άπ' όλες τις μεριάς και με ζάλιζαν σε τέτοιον σημείο, ώστε ήταν αδύνατον να απαντήσω σε καμιά!...

»Στό τέλος έπενεθή ο κύριος Ντέ Βαλέκ και ήλπε στους δημοσιογράφους να κάνουν ένα κοινό κατάλογο έρωτήσεων και να άναβήσουν στον κύριο Γιοκαρήνη να μου τις ήτοιμάη. Ένοιούται πός μεριές από τις έρωτήσεις αυτές ήταν έντελώς έξαφρακτικές. Με ρωτούσαν π.χ., «άν ήξα σκαπό να παντρευτώ!» Φαντάσθητε με ήμια στην κατάσταση που βρισκόμην, ύστερα από μιά τέτοια συγκίνησι, να άναπτύσσω τις ίδιες μου περί γάμου! Έκρινε όμως που μ' έπινεαν κυριολεκτικώς, ήσαν αυτοί που ήττούσαν αυτόγραφα. Έπί δύο όλόκληρες ώρες καθόμην με μιά πένα στο χέρι κ' έβγαζα σε διάφορες φωτογραφίες που την έσοργαή μου, μετά ή δίχως άμείροσα!...

»Ήθε έμως κ' ή ώρα να φύγω. Ναι, άλλα πός; Άπέσω τό πλήθος χιλιάδες τον κόσμο. Όλος ο δρόμος στο τετάρτο μου βρέζονετα τα γραφεία της «Ζουρνάλ», ήταν πλημμυρισμένο κόσμο, σε

τέτοιον σημείο, που ήλπε διακοπή έντελώς ή κυκλοφορία και ήλπε άναγκαστεί να έβη άστονωμένη δύναμις για να κρατήση την τάξη. Όλος δέ αυτός ο κόσμος φωνάζε, ήττωραγάζε, ήττωδες να με ήδη. Ένοιούται πός δέν μπορούσε να γινή ούτε σιζήτισις περί περάματος μέσα από ένα τέτοιον συνωστισμό. Περήνα λοιπόν να διαλεθ ή τό πλήθος, άλλα κ' κείνο περήνε να περάσω έγώ. Έτσι με κατέβασαν κάτω στα τελεγραφεία της «Ζουρνάλ», τό όποία είνε άπέφρατα, και με έβγαλαν σ' ένα άλλο δρόμο, όπου μας περήνε ένα ατοκίνητο, με τό όποιο γύρισα στο ξενοδοχείο κ' έπεσα νυχίτημα πειά στην αγκαλιά της μητέρας μου, που με περήνε με τα δάκρυα στα μάτια!...

»Από την άγκαλιά της μητέρας μου έβήθηκα στην άγκαλιά του... έπνοι!... »Ήμουν τόσο κυωρασιμένη, τόσο άποκαυμένη πειά!...

***

»Από τό πρώι της άλλης ήμέρας άρχισε πειά ο πανηγυρισμός της νικής μου. Μόλις ξύπνησα, βρήκα τό δωμάτιό μου πλημμυρισμένο από λουλούδια και διάφορα δώρα.

»Η πρώτη που με συνεζήτη ήταν ή κόμισσα Ντέ Νοάγ. Μου έστειλε μιά θαυμασία άνθοδέσμη από τους καλύτες παχουλές και κρίνα κ' ένα μπυλιέττο με τις λέξεις: «Άγαπητή Άλίη, ήμια ύπερφηφανη για σας. Τρυφερά ύπερφηφανη, γιατί από μέσα από την καλλονή σας έμάνεψα την ευγενικιά και γοητευτική σας ψυχή».

»Η μητέρα μου, που έννοιετα καμάρισε πολύ περισσότερο από μένα για τό θρίαμβό μου, τί είχε σχεδόν χαμένα μπροστά στα τηλεγραφήματα που έρχονταν όλη την ώρα και στους επισκέπτας που έμένασαν, καλά και σώνει, να τους δεχτούμε. Και μήπως είχαμε καμφο μπροστά μας για να τους ήκανοποιήσουμε όλους; Την επομένη έρρωζοιτο να φύγωμε για τις Κάννες, μαζί με τις άλλες Μίςς. Έκει θα έλαμύναμε μέρος στις διάφορες έορτές που έπρωκεται να δοθούν προς τιμήν μας.

»Τό βράδυ έγινε στην Έλληνική Πρεσβεία μεγάλη δεξίωση προς τιμήν μου. Παρευρέθηκαν σ' αυτή όλα τα μέλη της Έλληνικής παροικίας, τό διπλωματικό Σώμα κ' ή πού έκλεκτή Γαλλική κοινωνία.

»Ο κύριος Πολίτης, ο ευγενέστατος πρόεδρος μας, που είχε έτοιμάσει μιά ύποδοχή σαν να ήμουν βασιλίσα! Μιά κ' όλοι οι άλλοι Έλληνες και ξένοι δέν έφερτε πόςες συγκινητικές και κολεκτιβιώτατες εκφράσεις ήλχαν για μένα. Ο Αδύοντος Γκωδινά, ο διάσημος φιλέλλη, πολιτικός και κρητικός, άνοιξε δίδυ άνάμεσα στον κόσμο, μου έστειλε τό χέρι και μου ήλπε:

—Μπαρόο σας, δεσποινίσι! Προσθέτετε άλλον ένα θρίαμβον στην Έλλάδα, τον ήδυ χρόνο άρχιζός πού δέτα τα Έθνη του κόσμου πανηγυρίζουν την ήκατονησαστηρίδα της!...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

Η Μίς Οδύγρια